● АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«ЗАХИЩАТИ КРАЇНУ ЗА НАС НІХТО НЕ БУДЕ. ЦЕ — СПРАВА НАША, І МИ ЦЕ ЗРОБИМО»

— Армія перемагає тоді, коли вона має високий бойовий дух і надзвичайно високу підтримку в суспільстві. Волонтери є символом цієї підтримки, — наголосив Президент України. — Воювати за нас ніхто не буде. Захищати країну за нас ніхто не буде. Це — справа наша, і ми це зробимо.

Коментуючи стан Збройних Сил, Петро Порошенко зазначив, що ще кілька місяців тому їх фактично не було, але «зараз Україна має боєздатну армію».

— Ми маємо армію, яка дуже неочікувано для наших ворогів почала виконувати будь-які бойові завдання, — констатував він.

СТОР. 2

Народна армія

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ВІВТОРОК, 5 СЕРПНЯ 2014 РОКУ №39 (5272)

● АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

«НАШІ ТАКТИЧНІ УСПІХИ НЕЗАБАРОМ ПРИЗВЕДУТЬ ДО ПЕРЕМОГИ В ОПЕРАЦІЇ»

Начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-лейтенант Віктор Муженко від початку проведення антитерористичної операції на Сході нашої країни був непублічною особою, хоча його роль у ході проведення операції важко переоцінити. Його робота говорить сама за себе. Від початку антитерористичної операції територія в районах Донецької та Луганської області, що була підконтрольна терористам, скоротилась на три чверті. І це значною мірою його особисті перемоги. Зрозуміло, що на багато запитань, які нині цікавлять журналістів, суспільство, а вони переважно стосуються проведення АТО, генерал-лейтенант Віктор Муженко зі зрозумілих причин відповісти не може, проте деякі з них у бесіді із журналістом «Народної армії» висвітлив.

СТОР. 4

● «ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

ЗОНА АТО: ТРИ ЧВЕРТІ ТЕРИТОРІЇ ПІД УКРАЇНСЬКИМИ ПРАПОРАМИ

Фото Олександра КЛИМЕНКА

День високомобільних десантних військ 2 серпня українські десантники відзначили новими бойовими успіхами. Наступаючи в авангарді, вони звільнили два населені пункти поблизу Донецька — Красногорівку та Старомихайлівку.

Утім терористам досі надається підтримка з боку Російської Федерації. Так, вночі в районі населеного пункту Василівка Донецької області група терористів намагалась незаконно перетнути російсько-український кордон і проникнути на нашу територію. Прикордонники вступили в бій, знищили частину бойовиків і змусили решту повернутись назад.

СТОР. 3

E-MAIL: N_ARMY@ARMY.KIEV.UA

HTTP://WWW.NARODKA.COM.UA

Народна армія
5 серпня 2014 року

АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«ЗАХИЩАТИ КРАЇНУ ЗА НАС НІХТО НЕ БУДЕ. ЦЕ — СПРАВА НАША, І МИ ЦЕ ЗРОБИМО»

Так сказав Президент України Петро Порошенко в інтерв'ю журналістам українських телеканалів. Під час зустрічі обговорювалася внутрішньополітична ситуація у державі, міжнародна політика та ситуація на Сході країни.

Для перемоги нам потрібна єдність

— Вибори до Верховної Ради мають відбутися «за будь-якої погоди», адже країні зараз конче потрібні єдність та новий парламент, який буде працювати на перемогу та швидке втілення реформ, — заявив Президент України Петро Порошенко.

За словами Президента, останні соціологічні дослідження доводять, що 82 відсотки громадян не просто підтримують, а вимагають дострокових парламентських виборів і вважають, що це є абсолютно необхідною умовою для модернізації країни, для перезавантаження влади. «Це — найбільш ефективний механізм проведення люстрації, коли її проводять не ті чи інші призначені представники, частина з яких є або рейдерами, або корупціонерами. Запускається механізм перезавантаження або люстрації, коли єдиний носій державної влади України — народ — визначає склад майбутнього парламенту», — наголосив Президент.

При цьому глава держави підтримав ініціативу щодо скорочення парламентської кампанії й висловив впевненість у тому, що будуть обрані абсолютно нові лідери.

— Для перемоги нам потрібна єдність. Ми не маємо допустити в ході парламентських виборів жорсткої внутрішньополітичної кризи. Я впевнений, що нам вдасться цього уникнути, — заявив він.

Крим був, є і буде українським

Автономна Республіка Крим була, є і буде у складі України. На цьому також наголосив Президент України Петро Порошенко.

Відповідаючи на запитання про те, чи має намір Українська держава подавати позов до Міжнародного суду проти Російської Федерації за анексію Криму та якою буде сума компенсації втрат, глава держави сказав: «Крим не продається. Не може бути так, щоб Україна отримала якісь гроші та відмовилась від Криму. Не дочекаються. Українська земля й Україна — не продаються».

Разом з тим, Петро Порошенко зазначив, що право подання такого позову мають підприємства, господарюючі суб'єкти України, які втратили своє майно та отримали фінансові збитки. Україна буде використовувати всі засоби, які є в її розпорядженні, для того, щоб захистити свої національні інтереси.

Відповідальність за події на Майдані не має терміну давності

Президент України Петро Порошенко висловив упевненість у тому, що відповідальність за злочини проти Майдану не має терміну давності, а всі винні мають бути покарані. Він назвав «правильними кроками» поновлення кримінальних справ щодо учасників розгону Майдану, які були припинені.

За словами Президента, порушено справи проти 30 прокурорів, 11 суддів, працівників правоохоронних органів. 27 колишніх високопосадовців оголошено в міжнародний розшук.

Петро Порошенко наголосив на потребі реформування силових структур. «Маємо зробити перезавантаження правоохоронних органів, суддівського корпусу, місцевої влади», — сказав він. Президент вважає, що «косметичні зміни не допоможуть». На його думку, має бути новий закон про поліцію, її функції та права.

Зараз Україна має боєздатну армію

— Армія перемагає тоді, коли вона має високий бойовий дух і надзвичайно високу підтримку в суспільстві. Волонтери є символом цієї підтримки, — наголосив глава держави. — Воювати за нас ніхто не буде. Захищати країну за нас ніхто не буде. Це — справа наша, і ми це зробимо.

Коментуючи стан Збройних Сил, Петро Порошенко зазначив, що ще кілька місяців тому їх фактично не було, але «зараз Україна має боєздатну армію».

— Ми маємо армію, яка дуже неочікувано для наших ворогів почала виконувати будь-які бойові завдання, — констатував він.

Сьогодні нас підтримує весь світ

Президент України Петро Порошенко вважає, що всі особи, які мають безпосереднє або непряме відношення до тероризму в Луганській та Донецькій областях, мають бути притягнуті до відповідальності і фінансової, і кримінальної.

— Жодна посада, зв'язки, депутатські мандати не мають захистити від цього, — сказав глава держави.

Петро Порошенко також повідомив, що створюється Фонд міжнародної допомоги відновлення Донбасу.

— Більшість європейських країн, США, Британія, Японія погодилися зробити внески, які будуть вимірюватися мільйонами або десятками мільйонів доларів, євро, фунтів і дозволять нам полегшити тягар відновлення, — зазначив Президент.

За словами Петра Порошенка, Україна отримує вагому підтримку як Європейського Союзу, так і всієї світової спільноти в питаннях захисту територіальної цілісності та збереженні суверенітету.

«Сьогодні в нас прямий діалог з усіма лідерами країн ЄС», — сказав глава держави. Свідченням цього він назвав запровадження третього рівня санкцій проти Росії, зняття ембарго на постачання до України товарів захисту невражаючого характеру тощо.

Разом з тим Петро Порошенко наголосив: «Немає бажання нашкодити Росії. Є бажання допомогти Україні. Завдяки цим дієвим крокам Україні вдалося уникнути широкомасштабної агресії».

Президент зазначив, що підтримка світової спільноти концентрується не лише навколо питань Донбасу, а й спрямована на забезпечення життєдіяльності й розвиток країни.

Скасовано «елітні» пільги

У цьому контексті Петро Порошенко повідомив, що знято позначку «Опублікуванню не підлягає» та визнані такими, що втратили чинність, розпорядження, якими надавалися численні пільги мешканцям елітних селищ Конча-Заспа та Пуща-Водиця під Києвом.

— Більше 40 з лишком мільйонів гривень щорічно витрачалося на те, щоб забезпечити комфортне життя сотні людей. Я вважаю, що в умовах військових дій це аморально, — сказав глава держави в телеінтерв'ю.

Фінансування антитерористичної операції збільшено

Також Президент України Петро Порошенко повідомив, що Законом «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» на 70% скорочено видатки низки центральних органів виконавчої влади — загалом на 582,2 млн гривень.

На понад 30 млн грн скорочено видатки на оплату праці народних депутатів. До завершення антитерористичної операції місячна заробітна плата парламентаріям нараховується лише в розмірі посадового окладу.

Водночас на 11038,1 млн грн збільшено фінансування заходів з проведення антитерористичної операції, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, розміщення громадян України, які переміщуються з тимчасово окупованої території та районів проведення антитерористичної операції, а також відновлення об'єктів соціальної сфери, зруйнованих під час проведення бойових дій.

Підготував Володимир КОРНІЯКА, «Народна армія»

ШАНА ЗА МУЖНІСТЬ

«ВАШІ ІМЕНА — НАЗАВЖДИ В СЕРЦЯХ УКРАЇНЦІВ»

До Дня Повітряних Сил Президент України Петро Порошенко підписав Указ про відзначення державними нагородами українських льотчиків, які виявили мужність і героїзм під час виконання бойових завдань у зоні проведення антитерористичної операції.

Орденом Богдана Хмельницького I ступеня посмертно нагороджені підполковник Руслан Плоходько та підполковник Сергій Руденко, які 3 травня 2014 року відвели підбитий літак за місто Слов'янськ, врятувавши життя мирних мешканців.

Орденом Богдана Хмельницького II ступеня нагороджено полковника Сергія Пожидаєва.

Орденом Богдана Хмельницького III ступеня відзначено полковника Романа Дубинецького, полковника Дмитра Мимрикова, майора Григорія Ситника та підполковника Максима Федорова.

Орденом «За мужність» III ступеня нагороджено капітана Дениса Русінова.

Полковник Олег Нечипорук відзначений орденом Данила Галицького.

Також глава держави відвідав Головний військово-медичний клінічний центр, де перебувають на лікуванні військовослужбовці, які отримали поранення в ході антитерористичної операції на Донбасі. Президент подякував десантникам, які відзначилися під час проведення антитерористичної операції, за мужність, привітав їх із Днем десантника та вручив державні нагороди, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Петро Порошенко відзначив, що пишається тим, що в нашій державі є такі військові. «Україна тримається на таких героях, як ви», — сказав Президент. Глава держави подякував за мужність та героїзм, виявлені в боях. «Ваші імена — назавжди в серцях українців», — сказав він.

Президент високо оцінив внесок аеромобільних військ в успіх антитерористичної операції в Луганській та Донецькій областях. «Весь український народ пишається тим, як десантні бригади — 25-а, 79-а, 80-а та 95-а — виконують свої військові завдання. Десантники завжди там, де важко. Всі наші штурмові операції здійснені їхніми силами», — заявив глава держави.

Петро Порошенко поцікавився потребами військовослужбовців та доручив забезпечити їх усім необхідним для лікування та реабілітації, зокрема, протезами.

Президент вручив орден «За мужність» III ступеня старшому сержанту Олександру Пономарьову, який в бою під містом Красний Лиман Донецької області, попри поранення, не припиняв вогонь, чим забезпечив розгортання основних підрозділів. Орден Богдана Хмельницького III ступеня з рук Президента отримав лейтенант Олександр Чорпіта, який був поранений у бою за місто Лисичанськ Луганської області, але відмовився від евакуації та продовжував розміновувати фугаси.

Орден «За мужність» III ступеня вручено солдату Юрію Весельському, пораненому в місті Слов'янськ Донецької області, який при конвоюванні вантажу потрапив у засідку. Попри поранення, він продовжував керувати боєм та здійснював евакуацію особового складу й техніки.

Солдат Сергій Ільницький отримав з рук Президента орден «За мужність» III ступеня за те, що при виконанні завдання на кордоні в Луганській області, незважаючи на поранення, забезпечив доставку боєприпасів.

Старший сержант Сергій Козак нагороджений орденом «За мужність» III ступеня за те, що при конвоюванні вантажу в місті Добре Донецької області, попри поранення, продовжував керувати боєм і зміг евакуювати особовий склад та техніку.

●«ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

ЗОНА АТО: ТРИ ЧВЕРТІ ТЕРИТОРІЇ ПІД УКРАЇНСЬКИМИ ПРАПОРАМИ

Загалом протягом 2 серпня терористи 7 разів обстріляли аеродром Луганськ з установок «Град» та танка. Протягом доби бойовики неодноразово обстрілювали позиції та блокпости Збройних Сил України в населених пунктах Авдіївка, Піски, Мар'їнка, Мануйлівка, Степанівка, Червонопартизанськ. З території Російської Федерації також системно обстрілюють позиції прикордонників та Збройних Сил України. Зокрема, вогневий удар був спрямований на позиції підрозділів АТО в районі населених пунктів Панченкове та Червонопартизанськ. З дев'ятої вечора протягом чотирьох годин з установок «Град» обстрілювалися позиції десантників у районі населеного пункту Дякове. Під час обстрілу пункту пропуску «Довжанський» прикордонники зафіксували російський безпілотний літаючий апарат, який після закінчення обстрілу повернувся на територію Росії, про це заявив під час прес-конференції речник Інформаційно-аналітичного центру РНБО Андрій Лисенко.

Терористи продовжують захоплювати цивільні та промислові об'єкти. Учора в Донецьку бойовики захопили приміщення «Приватбанку», в якому вони обладнали склад озброєння. На території заводу «Донецьккабель» терористи облаштували позиції для трьох танків, які обстрілюють «Адмінселище» та центральну частину міста. Біля села Мінеральне Ясинуватського району бойовики впритул до шахти розмістили установку «Град», з якої обстрілюють аеропорт «Донецьк» та позиції сил АТО під Авдіївкою.

3 серпня своє професійне свято відзначили військовики Повітряних Сил Збройних Сил України. І теж по-бойовому. Цього дня сили АТО продовжували перегрупування та зосередження на ключових напрямках антитерористичної операції. Протягом доби вони неодноразово вступали в огневий контакт з бойовиками в районах населених пунктів Земляне, Авдіївка, Городище, Обозне, Іллінка, Стукалова Балка, Сабівка, Червонопартизанськ, Тепличне, Василівка та Станично-Луганське.

Спостерігачі Спеціальної моніторингової місії разом з групою австралійських і голландських експертів з ОБСЄ відзначають високий рівень організації українським урядом доступу експертів до місця падіння малайзійського Boeing 777. Утім терористи не дозволили австралійським експертам використати безпілотник для обслідування місця падіння Boeing 777. Про це повідомили експерти Місії ОБСЄ у своєму звіті. Пізніше представники місії були змушені припинити роботу. Як зазначив член місії ОБСЄ Олександр Хуг, це сталося через артобстріл, який відбувався на відстані близько 2 км від місця падіння літака. Заборона використовувати безпілотник засвідчує, що терористи не зацікавлені у проведенні всебічного та об'єктивного розслідування. Використання безпілотного літального апарата дозволило б швидко обслідувати велику площу і побачити місце у плані. Він також може зафіксувати факти мінування території або розташування позицій бойовиків. Зокрема, безпілотник міг чітко зафіксувати, що артобстріл, через який місія була змушена припинити роботу, здійснювали саме терористи.

Початок на 1-й стор.

Залишається складною обстановка на українсько-російському кордоні. Продовжуються обстріли терористами та з боку сусідньої країни прикордонних підрозділів та позицій сил АТО. Так, з дев'ятої до одинадцятої години вечора з населених пунктів Маноцький та Митякінське (Ростовська область Російської федерації) здійснювався артилерійський обстріл наших позицій у прикордонні. Приблизно в цей же час артилерія з території Росії стріляла по опорному пункту прикордонників у районі Червонопартизанська Луганської області. Також вночі через тимчасово неконтрольовані ділянки кордону терористи переправили з Росії в Україну 10 танків.

Вражають масштаби діяльності терористів з реалізації тактики «випаленої землі». Аби зробити регіон якомога менш придатним для життя, тікаючи, вони мінують геть усе. Це, звичайно, уповільнює відновлення життя в населених пунктах. Вибухотехніки всіх відомств нині працюють у посиленому режимі. Так, лише за 3 серпня ними виявлено та вилучено 714 одиниць боєприпасів та інших вибухонебезпечних предметів, обстежено 21,6 га територій та 4,5 га акваторій, 7 будівель.

4 липня підрозділи сил АТО зайняли місто Ясинувата Донецької області, яке є важливим пунктом залізничного сполучення регіону. Звільнення міста дозволило охопити Донецьк з півночі та перекрити один з важливих каналів постачання зброї та техніки для терористів. Тепер у місті проводиться операція із виявлення та знешкодження залишків банд терористів. Окрім цього, українські військові розблокували шляхи, які поєднують населені пункти Дмитрівку і Дякове. Загалом протягом доби підрозділи Збройних Сил України 39 разів вступали в вогневий контакт з терористами в різних населених пунктах Донбасу. Відбулася планова операція з деблокування підрозділів українських військових в районі Червонопратизанська. Більша частина військовослужбовців успішно виконала завдання командування АТО та вийшла в безпечне місце для направлення в пункти відновлення боєздатності. Частина військовослужбовців під час маневру для виходу з-під ворожого вогню відійшла на російську територію. Українська сторона робить все можливе, щоб повернути наших військовослужбовців додому. Після їхнього повернення будуть з'ясовані всі обставини нічної події.

Аналізуючи антитерористичну операцію, в Раді національної безпеки і оборони України відзначили, що територія, контрольована терористами, за час проведення АТО скоротилася на три чверті. До того ж уже повністю роз'єднані донецьке та луганське терористичні угруповання.

Підготував Роман БАКУМЕНКО, «Народна армія»

●НА ЧАСІ

«УКРАЇНСЬКИМ ВІЙСЬКОВИМ У РАЙОНІ ПРОВЕДЕННЯ АТО ДОВОДИТЬСЯ ВАЖЧЕ, НІЖ СВОГО ЧАСУ РАДЯНСЬКИМ В АФГАНІСТАНІ»

— З власного досвіду можу стверджувати, що за вогневим впливом українським військовим у районі проведення антитерористичної операції доводиться важче, ніж свого часу радянським в Афганістані», — наголосив в інтерв'ю одному з вітчизняних телеканалів командувач Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-лейтенант Анатолій Пушняков, який свого часу теж виконував інтернаціональний обов'язок у цій країні, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Стосовно ситуації у звільнених від терористів містах Донеччини та Луганщини командувач Сухопутних військ Збройних Сил України повідомив, що після бойових дій мирне життя в населених пунктах допомагають налагоджувати також і групи цивільно-військового співробітництва.

— Групи цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України ми створили на основі досвіду участі в миротворчих операціях та місіях, зокрема в Республіці Ірак та Афганістані, — зазначив генерал-лейтенант Анатолій Пушняков.

За його словами, офіцери цих груп уже розпочали роботу в районі проведення антитерористичної операції. Вони зустрічаються з місцевими мешканцями, представниками місцевої влади та головами сільських і селищних рад, керівниками місцевих органів правопорядку та захисту населення від надзвичайних ситуацій.

Також командувач Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-лейтенант Анатолій Пушняков розповів, у чому полягає необхідність проведення третьої черги часткової мобілізації та про хід її проведення.

— Для підтримання обороноздатності держави та завершення проведення антитерористичної операції виникла необхідність проведення третьої черги часткової мобілізації, — наголосив він. — Усіх поспіль до війська викликати не будемо, до уваги в першу чергу береться військово-облікова спеціальність військовозобов'язаних. Викликатися в першу чергу будуть ті військовослужбовці запасу, які мають бойовий досвід і досвід військової служби в миротворчих підрозділах, а також служби у війську взагалі. Обов'язково проводитиметься прискіпливий медичний огляд тих, кого призиватимуть, — зауважив генерал-лейтенант Анатолій Пушняков.

Командувач Сухопутних військ ЗС України від імені керівництва оборонного відомства та Збройних Сил подякував волонтерам та всім небайдужим громадянам України, які сьогодні допомагають війську, та висловив переконання в тому, що ця робота — безцінна.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

«НАШІ ТАКТИЧНІ УСПІХИ НЕЗАБАРОМ ПРИЗВЕДУТЬ ДО ПЕРЕМОГИ В ОПЕРАЦІЇ»

— Нині багато хто в нашому суспільстві схвильований складним становищем підрозділів кількох бригад, які нині займають позиції на кордоні з Російською Федерацією і часто опиняються під перехресним вогнем. Часом деякі ЗМІ подають неперевірену інформацію, підбурюючи суспільство до протестів...

— Військовослужбовці цих бригад гідно виконують важливе завдання. На жаль, інтенсивний вогонь, який ведуть по наших військах фактично з двох боків, призводить і до поранень, і до загибелі наших воїнів. Так, є певні проблеми із забезпеченням цих підрозділів. Ми шукаємо шляхи доставки їм необхідного і використовуємо для цього всі можливості. Всі військовослужбовці цих підрозділів, які нині базуються у визначених районах на кордоні з РФ, добре розуміють, що залишити свої позиції не можуть. Адже тоді на нашу територію посуне величезний потік військової техніки і боєприпасів. У підсумку це може призвести до втрати нашої ініціативи з усіма випливаючими негативними наслідками. На сьогодні ми проводимо військову операцію, яка має на меті створити умови для повного розблокування наших підрозділів, виведення їх з-під вогневих артилерійських та ракетних ударів противника.

— Багато хто з військових експертів вже наголошував, що наше військо в ході проведення АТО фактично на очах змінилось на краще. Ви теж можете про це ствердно сказати?

— Безумовно. Ми набуваємо бойовий

досвід. З'являються нові погляди на розв'язання проблем, з якими ми зіткнулись на початку проведення АТО, і головне — багато з них уже вирішені. Не менш важливо, що дуже зміцнився бойовий дух особового складу. Я переконаний, що в близькому майбутньому Збройні Сили України загалом кардинально зміняться на краще. Зміни торкнуться всіх сфер їхнього функціонування — як системи управління, забезпечення, так і морально-психологічного забезпечення. Останнє — одне з пріоритетних завдань. Словом, питання реформування війська — невідкладне. Реформи будуть спрямовані на подолання тих проблемним, які показала нам ця війна.

— На вашу думку, нам краще мати професійну армію, чи всій країні належить проходити військову підготовку? Чи потрібно нам повертатися до строкової служби? Іншими словами, що брати за приклад — армію США чи Ізраїлю?..

— Ми маємо бути Українською армією. Армією здатною захистити територіальну цілісність нашої Батьківщини. Іншими словами, наша нова армія має бути боєздатною, добре озброєною, мобільною, здатною оперативно та ефективно реагувати на всі загрози сьогодення. Я переконаний, нам вдасться збудувати саме таке військо. Як я вже казав, за останні місяці Українське військо зробило величезний прорив у своєму розвитку. Але це початок шляху до кардинально нового війська.

Стосовно питання щодо строкової служби, то на мою думку, на першому етапі нам краще мати змішані Збройні Сили. В майбутньому слід перейти до армії професіоналів. Але з умовою потужного резерву з підготовлених людей, які під час розгортання Збройних Сил зможуть стати у стрій і підсилити військо.

— Сьогодні багато розмов точиться навколо третьої хвилі мобілізації. Дехто заявляє, що вона непотрібна в принципі...

— Третя хвиля мобілізації нам, безумовно, потрібна, хоча, можливо, в дещо меншій кількості, ніж про це говорилось. Чисельність відмобілізованих буде оптимальною для потреб війська. Основна частина цих людей піде на доукомплектування частин бойового забезпечення. Це робиться для того, щоб розвантажити бойові частини від непритаманних їм функцій. Зараз багато сил та засобів ми змушені спрямовувати саме на вирішення тилових питань. Таким чином бойові підрозділи будуть зосереджені лише на виконанні своїх безпосередніх обов'язків.

— До речі, про забезпечення. Під час проведення АТО дуже помітними були проблеми із тиловим забезпеченням війська.

— Так, на жаль, є факти, м'яко кажучи, безвідповідального ставлення окремих посадових осіб до виконання посадових обов'язків. Є навіть факти злочинної недбалості. Але у своїй більшості тиловики роблять максимум для забезпечення війська всім необхідним. Потрібно говорити про те, що у проблемах, які виникли, не завжди винний людський фактор. Далася взнаки низка системних проблем, які існували в нас чи не з початку створення Збройних Сил України. А ще треба сказати, що часто в ході війни виникають ввідні, які просто неможливо передбачити.

— За вашою оцінкою, коли закінчиться АТО?

— Тактичні успіхи, які ми зараз маємо, безперечно призведуть до успіху всієї операції. Не буду називати якісь конкретні терміни, але я переконаний, що активна фаза АТО закінчиться нашою перемогою значно швидше, ніж дехто думає.

— Що б ви хотіли сказати нашим читачам?

— Я процитую слова з однієї «афганської» пісні: «На войне нам обидно, когда люди с экрана говорят нам о ней, не бывавшие здесь…» Пам'ятайте про це.

Розмову вів Тарас ГРЕНЬ, «Народна армія»

Початок на 1-й стор.

Роз'яснення Генерального штабу Збройних Сил України щодо порядку призову громадян України на військову службу під час мобілізації, інформація щодо їх пільг та соціальних гарантій.

●ТВОЇ, ВІТЧИЗНО, ПАТРІОТИ

«ДО СИНА ПРИЙДУ НА НОГАХ»

Бій за звільнення від терористів населеного пункта Семенівка командир аеромобільної десантної роти капітан Олег Б. пам'ятає в деталях. Він змінив його життя…

— Ми все робили правильно, — згадує офіцер. — Був налагоджений стійкий зв'язок, групі придали танковий підрозділ, бійці були добре екіпіровані і озброєні. Ми мали звільнити Семенівку, і було очевидно, що бою не уникнути. О восьмій ранку одного з червневих днів ми вирушили на завдання. А коли зайшли на міст перед містом, нас почали обстрілювати з великокаліберного кулемета. Групу вів командир батальйону підполковник Тарас С. Раптом в нього влучила снайперська куля калібру 12,7 міліметрів, яка легко пробила бронежилет. Я як командир першої роти прийняв командування на себе. Крок за кроком ми з боєм проривалися до Семенівки.

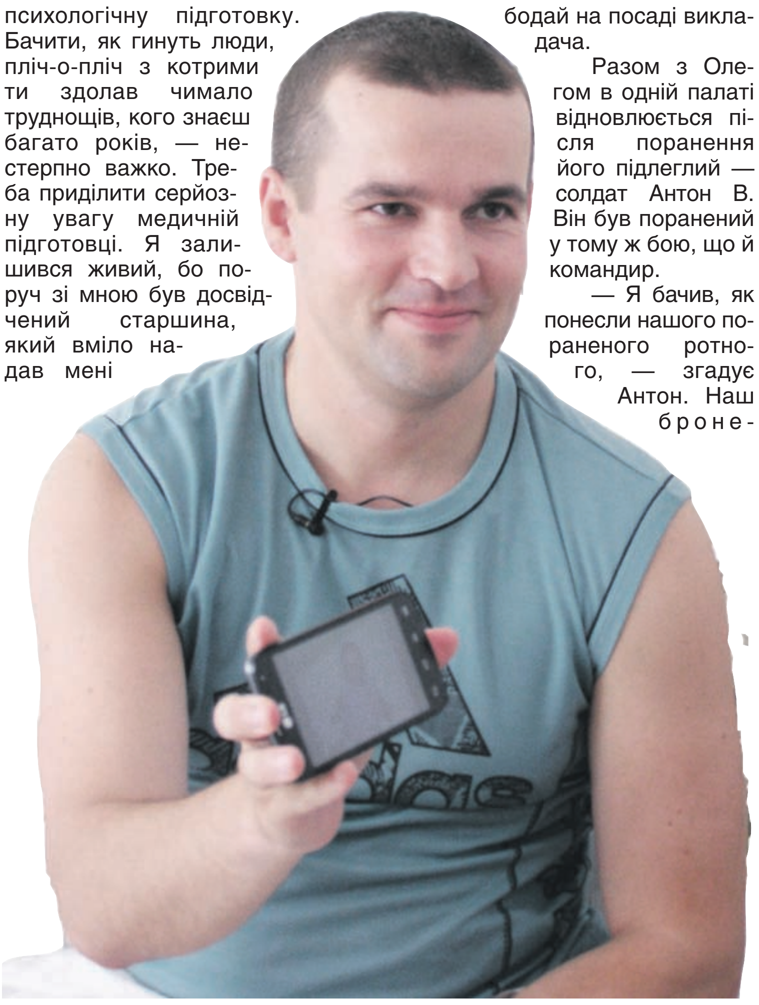
Як пригадує капітан, приблизно за півгодини бою їх почали обстрілювати ще й з підствольних гранатометів. Одна з гранат влучила йому в ногу…

— Під кулями до мене добрався старшина батальйону. Коли витягував мене з-під обстрілу, я отримав ще й кулю в спину. Тоді було поранено чотирнадцять бійців моєї роти. А комбат загинув, — із сумом констатує офіцер. — А далі був Харків, де мені зробили операцію. Лікарям не вдалося врятувати ногу. Я це й сам бачив, доки був при свідомості. Згодом реанімаційно-операційним літаком Повітряних Сил ЗС України мене разом з іншими пораненими доставили у Військово-медичний клінічний центр Західного регіону.

Олег — одружений. Його друга половинка також військовослужбовець. Вона санітарний інструктор та служить в одній з аеромобільних бригад. У квітні дружина народила Олегу сина, якого він бачив лише на фотографіях. Однак відвідувачів у Олега зараз не бракує. До нього та до інших поранених щодня приходять волонтери. Добровільні помічники намагаються забезпечити поранених героїв усім необхідним. Приносять медикаменти, фрукти, воду, свіжу пресу, підтримують добрим словом. У Львові прагнуть приділити бійцям максимум уваги і турботи.

Капітан Олег Б. — син військовослужбовця. Його дитинство пройшло у віддалених гарнізонах. Він свідомо обрав професію військового. А після закінчення Одеського інституту сухопутних військ розпочав офіцерську службу в одній з аеромобільних частин Збройних Сил України. Підрозділи, якими керував Олег, завжди були серед кращих.

— Ми багато тренувалися на полігонах, — згадує Олег, — але завжди знали, що по той бік від нас — мертві мішені, осколки від гранат нас не зачеплять… А на війні все інакше. У підготовці підрозділів нам необхідно обов'язково врахувати досвід, який набуває наше військо нині на Сході країни. Треба посилити психологічну підготовку. Бачити, як гинуть люди, пліч-о-пліч з котрими ти здолав чимало труднощів, кого знаєш багато років, — нестерпно важко. Треба приділити серйозну увагу медичній підготовці. Я залишився живий, бо поруч зі мною був досвідчений старшина, який вміло надав мені першу допомогу. Також у нас не було досвіду дій в умовах, коли озброєні терористи прикриваються мирним населенням. Все це належить врахувати, вивчити і взяти на озброєння.

Можливо, що саме цього в недалекому майбутньому він навчатиме курсантів військових вишів. Принаймні, Олег прагне залишитись на військовій службі бодай на посаді викладача.

Разом з Олегом в одній палаті відновлюється після поранення його підлеглий — солдат Антон В. Він був поранений у тому ж бою, що й командир.

— Я бачив, як понесли нашого пораненого ротного, — згадує Антон. Наш бронетранспортер висунувся вперед, аби прикрити поранених та дати їм можливість підповзти до транспорту. Ми вели вогонь та чекали на допомогу. Під шквальним вогнем я теж отримав поранення. Куля пройшла повз бронежилет та влучила в тазову кістку.

До цього бою десантники охороняли прикордонні ділянки, обороняли один з аеродромів східного регіону. Разом з іншими підрозділами більше місяця крилаті піхотинці піддавалися обстрілам з мінометів, гранатометів та стрілецької зброї, які терористи вели із жилих кварталів. Іноді — навіть з цвинтарів...

Але немає нічого міцнішого за військовий обов'язок та честь, вірність яким ці хлопці продемонстрували. Ці якості були відзначені і Міністром оборони України. Так, Антон нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. А Олегу вручили орден Богдана Хмельницького III ступеня. Також Міністр оборони України присвоїв йому позачергове військове звання. Та Олег як людина надзвичайно скромна про це навіть не згадує. Лише дякує лікарям за їхнє прагнення якомога більше допомогти пораненим.

— Зараз близько вісімдесяти військовослужбовців-учасників антитерористичної операції проходять лікування в нашому центрі. Вони забезпечені всім необхідним, — розповідає начальник Військово-медичного клінічного центру Західного регіону полковник медичної служби Іван Гайда. Продовжує розмову головний хірург Західного регіону полковник медичної служби Іван Богдан: — Олег втратив частину нижньої кінцівки і попереду в нього тривалий курс лікування, потім протезування. Вже проведені всі вимірювання, замовлені найкращі німецькі комплектуючі. Щойно ми підготуємо кінцівку, на львівському заводі проведуть протезування. Олег має швидко звикнути до протеза. Він молодий, моральний стан у нього хороший. І головне — він хоче прийти до сина своїми ногами. І я думаю, що так і буде.

Владислав НАЗАРКЕВИЧ,
Львів

●ЛЮДИ НАШОГО ВІЙСЬКА

«Я ЗАВЖДИ ПАМ'ЯТАВ — ЗА МОЄЮ СПИНОЮ РОДИНА, ДРУЗІ, МІЛЬЙОНИ УКРАЇНЦІВ»

Наприкінці березня Юрій Соловей завітав до військового комісаріату одного з райцентрів Київщини і поцікавився, чому після оголошення часткової мобілізації його, в чиєму активі набутий під час строкової служби досвід розвідника, до цього часу не поставили «під рушницю»? Додому Юрій повернувся з повісткою. Невдовзі він вже був на новому місці служби у складі однієї з механізованих бригад. А згодом — на Донбасі.

— До вибухів та пострілів швидко звикаєш, — розповідає Юрій. — В бою життя товариша, який ділився з тобою всім та прикривав тебе в попередній перестрілці, стає важливішим за власне. А ще я завжди пам'ятав, що за моєю спиною — родина і друзі, а ще багато незнайомих мені людей різного віку, з різних областей, які щиро переймаються долею наших солдат, жертвують кошти, збирають і привозять на передову амуніцію і спорядження, продукти, медикаменти, звичайну питну воду, і вірять в нас, що ми переможемо!

…Того дня розвідувальний дозор виявив групу невідомих, що наближалась до польового табору. На затримання підозрілих осіб командування направило підрозділ Юрія. В «зеленці» розвідники натрапили на засідку.

— Терористи раптово відкрили по нашій групі шквальний вогонь. Я відчув удар в голову та на короткий час втратив свідомість. Коли прийшов до тями, зрозумів, що в мене заніміла вся ліва сторона тіла. Бій тривав. Зібравшись силами, я підповз до найближчого дерева та відкрив вогонь убік противника. А за деякий час на допомогу підійшов підрозділ прикриття. Терористи змушені були відступити, залишивши кілька нападників на місці бою, — розповідає Юрій.

Завдяки рішучим діям розвідників тоді вдалось попередити напад на польовий табір українських підрозділів та уникнути значно більших втрат. Старшину Солов'я евакуювали до польового мобільного госпіталю, а звідти — до Одеси, в клініку нейрохірургії Військово-медичного клінічного центру Південного регіону.

Наразі лікування триває, а прогнози військових лікарів на повне одужання Юрія досить оптимістичні. Попри те, що до театру воєнних дій сотні кілометрів, думками старшина весь час поряд з бойовими побратимами.

— Ми щодня зідзвонюємося, ситуація в них зараз складна, — розповідає Юрій. — Кілька днів тривають мінометні та артилерійські обстріли наших позицій. Але хлопці в нашому підрозділі мужні, всі — патріоти, всі готові стояти до перемоги.

Володимир ВІВАТ,
Одеса

Народна армія
5 серпня 2014 року

●МІННА БЕЗПЕКА

БОРОТЬБА З «МОВЧАЗНИМИ УБИВЦЯМИ»

Відступаючи під ударами підрозділів Збройних Сил України, терористи вдаються до тактики «випаленої землі». Вони намагаються завдати якнайбільшої шкоди інфраструктурі Сходу України, зробити якомога більше населених пунктів і територій непридатними чи просто небезпечними для проживання: знищують газогони та електромережі, виводять з ладу насосні станції та цілі заводи, а також мінують будівлі та просто території. Останнє — найнебезпечніше, адже вибухівка не обирає жертву. На розтяжках та пастках підриваються жінки, діти. Саме на боротьбу з «мовчазною смертю», як народний фольклор влучно характеризує міни, армія спрямувала чимало своїх сил.

Від березня 2014 року з десяток штатних груп Центру розмінування Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України, який дислокується на Хмельниччині, постійно працюють над виявленням, розмінуванням та знищенням мін, снарядів і саморобних вибухових пристроїв на Сході України, зокрема в районі проведення антитерористичної операції.

З акцентом на АТО

У Центрі розмінування віднедавна створено відділ розмінування (мінування) де інструктори з миротворчим досвідом та досвідом виконання бойових завдань у районі проведення антитерористичної операції за прискореною програмою готують фахівців для підсилення підрозділів АТО групами розмінування та їхньої ефективної ротації.

До інтенсивної бойової роботи хлопцям з Кам'янця-Подільського не звикати. Вони і в мирний час постійно виконують бойову роботу. Судіть самі, якщо до нас через майже 70 років у вигляді невибухлих авіабомб, артилерійських і мінометних снарядів долітає відлуння Великої Вітчизняної, то у звільнених від бойовиків містах Луганщини і Донеччини ще довго пам'ятатимуть про російського загарбника.

Начальник Центру розмінування полковник Володимир РОДІКОВ

Минулорічний випускник Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, а нині заступник командира інженерно-саперної роти однієї з військових частин ВДВ лейтенант Назар Уривко обличчя не ховає, гордо називає своє прізвище і впевнено поводиться перед десятком камер журналістів.

— Я тут лише другий день. Прибув на п'ятиденні курси підвищення кваліфікації з розмінування, а точніше — перейняти в досвідчених фахівців навички роботи з саморобними вибуховими пристроями. І потім, з багажем життєво важливих правил, настанов і практичного вишколу, знову туди, де дуже гаряче — до своїх. Україну від терористів боронити, — каже молодий офіцер.

Прапорщик Станіслав ЧОПИК майстерно керує роботом

Унікальний центр

Начальник Центру розмінування полковник Володимир Родіков наголосив, що установа не має аналогів в Україні, та й у всьому світі таких лише кілька. Тут в спеціально облаштованих та оснащених відповідним спорядженням і устаткуванням навчальних класах, на майданчиках та полігонній базі готують спеціалістів з розмінування величезної номенклатури вітчизняних і закордонних зразків боєприпасів для Збройних Сил України та інших силових відомств — Міністерства внутрішніх справ, Державної служби з надзвичайних ситуацій, Державної служби транспорту, Служби безпеки України тощо.

— Рівень нашої навчально-матеріальної бази, можливості для підготовки висококласних спеціалістів неодноразово відзначали іноземні фахівці. Особливо закордонні колеги цінують наших спеціалістів за їхній досвід. І для того, аби ми вдосконалювали і розвивали свої професійні якості, нам пообіцяли допомогти в покращенні матеріальної бази центру. І результат не забарився. У червні ми за програмою американської технічної допомоги отримали два роботи-сапери «IRobot», аналогічні тим, з якими доводилось працювати нашим групам розмінування у складі Міжнародних сил сприяння безпеці в Ісламській Республіці Афганістан. А в середині липня ми одержали ще п'ять більш сучасних і досконалих моделей роботів, — констатував Володимир Геннадійович.

— «IRobot» — недешева «іграшка», його вартість перевищує сотню тисяч доларів. Але жодна, навіть дуже розумна, «залізяка» не варта людського життя і створюється для його збереження, — каже кінолог прапорщик Станіслав Чопик і, дивлячись у монітор ноутбука, майстерно керує роботом за допомогою джойстика, що не надто відрізняється від того, що використовується в дитячих ігрових приставках. Каже, що вчився працювати з машиною ще 2012-го року в Литві, перед відправкою в Афганістан, де так «набив руку», що його колеги стверджують: «Він із заплющеними очима або й уві сні направить робота та належно ідентифікує об'єкт!»

Бойовий тандем

Окремою гордістю Центру розмінування є його мінно-розшукові собаки. Начальник відділу підготовки кінологічних розрахунків підполковник Валентин Чорний каже, що підготувати людину для саперної справи й вишколити німецьку вівчарку, ротвейлера чи лабрадора на пошук вибухівки — це лише півсправи. Найголовніше — поєднати в тандемі два біологічні організми — собаку та людину-інструктора.

Зараз у вольєрах центру півтора десятка плеканців. Тут про них є кому подбати — кухарі добре і правильно годують, ветеринари турботливо слідкують за здоров'ям підопічних, інструктори щодня навчають службі.

Сержант Сергій БРУСОК та німецька вівчарка Бренда

— Сьогодні два кінологічні розрахунки знаходяться за межами України — у Косові та Афганістані. Ще два працюють у складі наших груп розмінування в районі проведення АТО. Так, нещодавно після ротації зі Сходу повернувся наш розрахунок у складі старшого дресирувальника сержанта Сергія Бруска та німецької вівчарки на кличку Бренда. Дівчинка відмінно спрацювала під час пошуку двох загиблих льотчиків з екіпажу нашого військово-транспортного літака, яких довго не могли знайти. Командуванням АТО було прийнято рішення залучити до пошуково-рятувальної операції наш кінологічний розрахунок. При тому, що собаки працюють лише на виявлення вибухівки, Бренда глибоко під уламками літака виявила місце їхньої загибелі, — пишаючись своїми чотирилапими, додав Валентин Чорний.

Найцінніше надбання

Володимир Геннадійович також розповів, що його військовий колектив постійно працює над розширенням переліку спеціальностей, яких можуть якісно навчати в центрі. Не так давно Центр розмінування вже одержав від Міністерства освіти і науки України ліцензії на підготовку фахівців за спеціальностями «сапер» і «водолаз». А в найближчій перспективі тут так само з «нуля» за два місяці готуватимуть і «водолаза-підривника».

— Найголовніше і найцінніше наше надбання — це бойовий і миротворчий досвід наших військовослужбовців. Наші інструктори вже по одному чи по два рази побували в районі проведення АТО. У багатьох за плечима Афганістан, Ліван, Югославія, Косово, — гордо розповідав полковник Володимир Родіков.

Андрій АГЄЄВ, Кам'янець-Подільський

●ГРИМАСИ РОСІЙСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ

«НАС ЩЕ НА ПЕРОНІ МОЖУТЬ АРЕШТУВАТИ...»

В Росії триває потужна пропагандистська кампанія, спрямована на зомбування своїх громадян, зокрема, формування в них хибного уявлення про ситуацію в Україні.

Наприкінці 80-х років мені довелося певний період жити в Ленінграді. Колектив, у якому працював, і досі згадую добрим словом. З кількома ленінградцями ось уже майже 30 років товаришую: я гостював у них, а вони — в мене. Нещодавно зателефонував їм і знову запросив у гості. Але їхня відповідь навіть не здивувала, а шокувала.

НЕ МОЖНА СТВЕРДЖУВАТИ, ЩО ВСІ РОСІЯНИ ОДУРМАНЕНІ АНТИУКРАЇНСЬКОЮ ПРОПАГАНДОЮ. НА ЩАСТЯ Є ЛЮДИ, ЯКІ НЕ ВІРЯТЬ СВОЄМУ ВОЖДЮ І ЙОГО ІДЕОЛОГІЧНІЙ ЧЕЛЯДІ

— Цього разу не приїду, — заявив Костянтин. — Адже не виключено, що просто на вокзальному пероні мене можуть арештувати…

З подальшого спілкування я дізнався багато цікавого про Україну загалом і Київ зокрема. Виявляється, в нашій країні вчинено державний переворот і до влади прийшли «діти й онуки Бандери». На прохання назвати бодай одного нащадка Бандери, який сьогодні при владі, почув, що «всіх і не перерахуєш».

Натомість про «хунту» та «бандерівців», які ходять Хрещатиком з автоматами і навіть гранатометами, наслухався досхочу. Так само і про антитерористичну операцію, яка сьогодні проводиться Збройними Силами разом з іншими силовими відомствами на Сході країни. Виявляється, що на боці урядових військ «воюють сотні, а то й тисячі найманців з НАТО», а наші «Гради» та «Смерчі» стирають з поверхні землі цілі села, жителів яких добивають спецпризначенці».

Перелік «одкровень» можна ще довго продовжувати. Та не буду цього робити, бо всі вони нагадують белькотання психічно хворих людей. Зауважу, що Костянтин не якийсь «пітерський роботяга», що із самого ранку залив очі оковитою і не знає, що верзе, а полковник російської армії, який недавно звільнився в запас і викладає… в одному із санкт-петербурзьких університетів!.. А ще він — кандидат історичних наук!

Мабуть, багато хто, прочитавши ці рядки, не повірить автору. Скажу чесно: і я, мабуть, зважаючи на статус мого тепер уже колишнього друга, не повірив би.

Тож чи варто дивуватись, що чимало росіян мають такі переконання, зокрема і молоді? Як на мене, не варто. Бо в їхні голови всю цю маячню втокмачують не лише різні кисельові, а й їхні університетські викладачі. До речі, в розмові зі мною Костянтин тупо повторював ті ж твердження, якими за кілька днів до нашої розмови «жонглював» відомий телеведучий, удостоєний державної нагороди за маніпулювання громадською думкою і відверту брехню.

Але я б погрішив проти істини, стверджуючи, що всі росіяни одурманені антиукраїнською пропагандою. На щастя є люди, які не вірять своєму вождю і його ідеологічній челяді.

Світлана Трималова — одна з них. Ми познайомилися років сорок тому вона вперше приїхала в Україну з батьками на початку 70-х, потім неодноразово гостювала в нашій родині. Жінка не боїться так званих «бандерівців і фашистів».

— Коли я чую про них, починаю сміятись, — говорить Світлана. — Бо добре пам'ятаю українців — людей щирих, відвертих і добрих. Коли ти, Сергію, читаєш у російських газетах чи чуєш з російських телепередач про те, що всі росіяни підтримують політику Кремля стосовно України, то не вір цій маячні. Принаймні більшість моїх знайомих, особливо ті, хто бував у вас, не вірять цій брехні. Хай люди їдуть, спілкуються з українцями, бачать все на власні очі. І тоді зрозумієте, що їм відверто брешуть, знатимуть усю правду про події в Україні, чого так боїться Кремль.

●КІНОСВІТ

ПРО РОСІЙСЬКИХ «РЕМБО» ТА ІНШЕ ТЕЛЕСМІТТЯ

Нещодавно довелося спілкуватися із земляками — учасниками антитерористичної операції, що триває на Сході країни. Після поранень вони сьогодні перебувають у Києві на лікуванні. І один з них, Володимир, сказав:

— Ми не вважаємо себе героями і про нас необов'язково писати. А ось про те, що кожного Божого дня з нас морально знущаються, обов'язково напишіть…

З подальшої розмови з'ясувалося, що мій земляк і його бойові побратими обурені засиллям на телеекранах низькопробних російських фільмів, головними героями є такі собі «Рембо» російського розливу, що пропагують культ насилля та неприхованої зверхності щодо інших народів.

Коли я почав заспокоювати хлопців, один з них відповів:

— Хотів би я побачити вашу реакцію на всіх цих «суперменів», коли б ви побували в районах бойових дій, де проти нас саме такі «герої» і воюють. Ми там на них надивилися і навіть у госпітальних палатах теж дивимось. Бо ж який канал не увімкнеш — скрізь вони.

Як не намагався, але так і не знайшов вагомих аргументів, щоб заперечити сержанту. Дійсно, більшість українських каналів продовжують пропагувати всесильність російської зброї. Які саме — не називаю, оскільки і так кожен їх знає.

А чому б не переглянути програми і не внести в них певні корективи? Адже маємо хоч і небагато, але все ж чудових художніх фільмів, героями яких є справжні борці за волю нашого народу.

«Вишневі ночі», «Нескорений», «Залізна сотня» — ось далеко не повний їхній перелік. Переглядаючи ці картини, молодь краще знатиме свою історію, братиме за взірець не російських «ментів» чи «морських котиків», а тих, хто віддав свої молоді життя за нашу свободу.

І схоже, що крига почала скресати: за рішенням Державного агентства України з питань кіно перед тим, як видати прокатну ліцензію російським фільмам, їх ретельно перевірятимуть на наявність пропагування війни, насилля, закликів до повалення конституційного ладу в Україні. Більш жорсткий підхід буде й до тих фільмів, у яких навмисне перекручуються історичні і спотворюються окремі факти, які висвітлюються на користь сусідньої держави. Отже, залишається сподіватися, що незабаром наш телепростір очиститься від «шедеврів», котрі, як відомо, в сусідній Росії щорічно штампують десятками.

●ГЛАС НАРОДУ

«ЦЕ СПРАВЖНІ ГЕРОЇ...»

Так відгукуються пересічні українці про військовослужбовців, які беруть участь в антитерористичній операції на Сході країни.

Сьогодні увага всіх свідомих українців прикута до подій у Донецькій та Луганській областях. І це не дивно, оскільки йдеться про те, бути Україні суверенною державою чи повернутися у «братерські обійми» північно-східного сусіда.

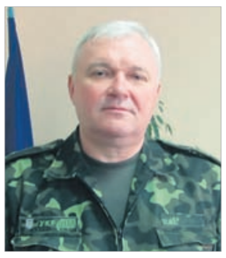
Нещодавно ми попросили представників різних категорій населення поділитись своїми враженнями про ці події.

Олександр БЕЛЯЄВ, підполковник, командир батальйону.

— Я служу в частині, яка дислокується за сотні кілометрів від театру бойових дій, де ніщо не загрожує військовикам. Але я твердо переконаний, що при отриманні наказу кожен військовослужбовець готовий відбути на війну з терористами. І в цьому не бачу нічого героїчного: обираючи кар'єру військового, ми всі знали, що в разі небезпеки для України повинні першими захищати її.

Впевнений я і в своїх підлеглих. Раніше, до цих подій, якось не звертав уваги на їхні переконання. А тепер переконаний, що вони є справжніми громадянами України і готові зі своїми командирами захищати її. Конче потрібно, щоб бойовий досвід наших військовослужбовців був узагальнений і увійшов до підручників, за якими навчатимуться майбутні офіцери.

Сергій ПЕТРУК, полковник медичної служби, начальник військово-медичного клінічного центру Центрального регіону.

— Сьогодні в нашому центрі лікуються десятки військовослужбовців Збройних Сил України, які брали активну участь в антитерористичній операції і дістали поранення, також і важкі. Коли я дивлюся на цих молодих людей, у мене серце наповнюється гордістю за Україну, її громадян. Це, повірте, не патетика. Адже, попри всі проблеми і складнощі, які переживає наша країна, українці стали на її захист. Спілкуючись з хлопцями, від жодного не чув, щоб вони жалкували про свою участь у цій війні. Хіба можна не пишатись ними? Впевнений: саме за такими майбутнє України, адже вони без вагань взяли до рук зброю і пішли боронити рідну землю. А це і є вищий патріотизм!

Лесь ТАНЮК, голова Всеукраїнської громадської організації «Меморіал».

— Скажу відверто: я вражений мужністю, патріотизмом українських солдатів та офіцерів. Мені вони нагадують повстанців-холодноярців, які теж зі зброєю в руках боронили рідну землю від чужинців, не шкодували своїх молодих життів за волю Батьківщини. Дивлячись на сьогоднішніх захисників України, переконуюсь, що в них тече кров їхніх дідів і прадідів.

Ми обов'язково переможемо і важливо, щоб мужність сьогоднішніх вояків залишилася в пам'яті їхніх співвітчизників, щоб держава гідно оцінила їхній внесок у відстоювання національних інтересів.

Михайло ПЕЧОРІН, керівник приватного підприємства.

— Тривалий час ми — принаймні значна частина українського суспільства — дещо скептично ставилися до Збройних Сил. Порівнюючи їх із колишньою Радянською армією, вважали, що сьогоднішні військовики здатні хіба що крокувати Хрещатиком на парадах. Але настав час «Ч», і всі ми переконались у зворотному: наші хлопці уміють воювати. І це при тому, що останні 20 років бойова підготовка у військах була практично «на нулі».

Вадим ГРЕЧАНІНОВ, генерал-майор у відставці, колишній начальник штабу армії ППО.

— Ми дуже довго вірили у дружбу між російським і українським народами, наші керманичі цілувалися-обіймалися з їхніми. А тим часом Українське військо занепадало, існуючи за залишковим принципом. Не буду показувати пальцем на тих, хто свідомо чи несвідомо розвалював його. Утім хочеться сподіватись, що сьогоднішні події послужать добрим уроком керівникам держави, військового відомства й усьому суспільству.

Ми переконалися, що, коли йдеться про національну безпеку, потрібно надіятись насамперед на себе, а не на так зване міжнародне співтовариство. Нас здатні надійно захистити лише сучасні, добре озброєні і вишколені Збройні Сили. Це — аксіома.

Матеріали сторінки підготував Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія»

●ВОЛОНТЕРСЬКА ДОПОМОГА

«МИ ВДЯЧНІ ВСІМ, ХТО ВЛАШТУВАВ НАМ ЦЕ СВЯТО»

Минулої неділі на території Головного військово-медичного клінічного центру МО України «ГВКГ» було гамірно, лунали музика і пісні — тут відзначали День десантника.

— У цьому медичному закладі проходять лікування близько 150 військовослужбовців Збройних Сил України, які отримали поранення під час антитерористичної операції на Сході країни, — розповідає виконавчий директор громадської організації «Волонтерська сотня» Наталя Воронкова. — Серед них багато воїнів-десантників. Ми вирішили разом з ними відзначити День ВДВ. З цією пропозицією звернулись до командування медичної установи. Нам пішли назустріч. Особливо вдячні ми заступнику начальника центру по роботі з особовим складом полковнику Геннадію Перову, який доклав багато зусиль, щоб захід вдався.

Волонтери накрили святкові столи, які, як мовиться, ломилися від фруктів, різних солодощів, приготовлених дівчатами-волонтерами. В гості до побратимів завітали їхні старші товариші, які колись відслужили у ВДВ. Були серед них і такі, кому довелося повоювати в Афганістані.

Ведучим вечора був Сергій Педан. Привітала й виступила перед українськими десантниками Злата Огнєвич, пісні якої вони зустрічали бурхливими оплесками.

Хлопці, на честь яких влаштували це свято, були дуже задоволені.

— Знаєте, хоч я сьогодні й в інвалідному візку, але настрій хороший, — говорить рядовий військової служби за контрактом Денис Голодюк, який був важко поранений під селом Семенівка. — Я і мої друзі щиро вдячні усім, хто влаштував нам це свято.

За словами Марії Семченко, матері солдата, який теж перебуває на лікуванні, вона навіть не сподівалася на щось подібне.

— Коли син дізнався про вечір-концерт, його очі засяяли, — каже жінка. — Він не міг дочекатися неділі…

Розмовляючи з багатьма вояками, переконався: це свято було дуже потрібне. Завдяки зустрічам із десантниками-ветеранами, гостями-киянами, які теж завітали до центру, воїни переконалися, що вони потрібні суспільству, що їх поважають.

Варто зазначити, що це вже не перша благодійна акція для військовиків, які до недавнього часу воювали з терористами. Адже «Волонтерська сотня» кілька місяців опікується хлопцями.

— Наші дівчата відвідують поранених, цікавляться, чого їм бракує і доставляють все необхідне, — говорить Наталя Воронкова. — Ми вже влаштовували їм зустрічі з багатьма артистами. Намагаємось також допомогти в лікуванні тим, хто дістав важкі поранення та прикутий до ліжка. У прямому розумінні цього слова. Так, за нашого сприяння лише останнім часом відправили до однієї з ізраїльських клінік пораненого Максима Ярощука, сподіваємось, що зможемо допомогти потрапити до кращих світових клінік й іншим військовослужбовцям.

Сергій ЗЯТЬЄВ,
«Народна армія»

●ПОДАРУНОК ГОСПІТАЛЮ

ЛІКУЄМО РАНИ ПО-НОВОМУ

Доки на передовій українська армія відвойовує рідні землі, в тилу також не пасуть задніх. Люди постачають гуманітарну допомогу своїм захисникам на Сході, працюють з біженцями та допомагають військовим госпіталям.

За час проведення антитерористичної операції було поранено понад 1000 бійців. Тому нині наріжним каменем військової медицини є лікування та реабілітація поранених військовослужбовців. За словами директора Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України полковника медичної служби Віталія Андронатія, військові госпіталі роблять все можливе, щоб якомога швидше поставити армійців на ноги. В цьому їм допомагають колеги, волонтери та звичайні люди.

Підтримати військових медиків вирішили також офіцери Національного університету оборони України імені Івана Черняховського. Вони передали Ірпінському військово-медичному клінічному центру необхідне медичне обладнання.

— Ми дізналися, що колегам з Ірпінського військового госпіталю необхідна спеціалізована апаратура для лікування поранених під час АТО військовослужбовців, — розповів начальник Національного університету оборони України імені Івана Черняховського генерал-лейтенант Василь Телелим. — Спільними зусиллями та завдяки добровільним пожертвам офіцерів університету нам вдалося зібрати необхідну суму для купівлі апарату прискореного загоєння ран.

Начальник Військово-медичного центру професійної патології особового складу ЗС України підполковник Андрій Кіх повідомив, що донині в госпіталі таких апаратів було лише два у травматологічному відділенні. Їх не вистачало для лікування всіх поранених, які перебувають у госпіталі. Подарований апарат відтепер буде використовуватися в хірургічному відділенні госпіталю.

На думку медиків, апарат прискореного загоєння ран незамінний у роботі госпіталю. В ефективності дії апарату переконався і 22-річний командир танкового взводу старший лейтенант Іван Гедз. Поранений танкіст 24-ї окремої механізованої бригади в Ірпінському госпіталі перебуває вже кілька тижнів.

— Уламками снаряду в мене тяжко поранені праві рука і нога, — розповів він. — Я думав, що на лікування підуть місяці. Але в госпіталі медики застосували до мене апарат для загоєння ран. Результат не змусив себе чекати. Вже за три дні використання апарату мій стан почав покращуватися. Зараз я щодня спостерігаю, як швидко загоюються рани. Тепер я впевнений, що незабаром зможу повернутися до строю і продовжити захищати Україну.

Марина ХЛІБКО,
«Народна армія»

●НА ПЕРЕДОВІЙ — АРТИСТИ

МУЗИЧНЕ ВІТАННЯ ВІД ЗАПОРІЖЖЯ

З концертною програмою до військовослужбовців однієї з механізованих бригад Збройних Сил України завітали провідні артисти Запорізької обласної філармонії. Перед захисниками Вітчизни з класичними, інструментальними та естрадними композиціями виступили народна артистка України Любов Малицька, соліст Микола Квєтков та інші. У своїх привітаннях діячі культури висловили щиру вдячність бійцям за героїзм, мужність та витримку, яку вони сьогодні виявляють.

Як розповів один із організаторів заходу — директор департаменту культури, туризму, національностей та релігій Запорізької обласної державної адміністрації Владислав Мороко, такий концерт вони провели вперше, а військові зустріли артистів з величезною радістю.

— Хлопці допомагали нам з облаштуванням сцени, підігнали армійську вантажівку, зробили на ній спеціальний майданчик для виступів, прикрасили його національною символікою та прапорами. Від виступів військові отримали чимале задоволення, про що свідчили їхні щирі оплески, — розповів посадовець. До речі, такі концерти планується зробити традиційними, і вже розроблений графік наступних творчих поїздок до польових таборів захисників Вітчизни.

Валентин ШЕВЧЕНКО,
Запоріжжя

●ВІД СЕРЦЯ ДО СЕРЦЯ

ПРИВІТ ВІД ВИХОВАНЦЯ

Через ДЦП Максим не міг самотужки сидіти, погано тримав голівку, донедавна не вмів розгинати пальчики на руках. Місяць катань на коні — і хлопчик почав впевненіше тримати спину та голову. Радості батьків не було меж, та реабілітаційні заняття раптово припинились: Володимира, єдиного інструктора в області, який узявся лікувати дитину такого віку, мобілізували.

— Коли ми зателефонували Володимиру з проханням поновити заняття з іпотерапії, він сказав, що це неможливо, бо він тепер боронить Україну на Сході, — розповідає Світлана Косинець.

Мама побачила, як малий сумує за заняттями, за інструктором, дала Максимкові фарби, і той з її допомогою нині малює картини. Найчастіше — це тварини. Днями хлопчик створив «табунець» різнокольорових коней.

І щоб хоч якось підтримати тренера й допомогти йому, родина вирішила віддати малюнки Максима на благодійний аукціон, гроші з якого надходять на потреби українського війська. Організували збір коштів столичні активісти.

— Нашому аукціону лише 10 днів, та за цей час ми зібрали більше 10 тисяч грн на потреби війська, — зауважує ініціаторка благодійного аукціону Наталя Толуб. — Неймовірним попитом користуються картини Максима. Продано вже із десять його робіт.

Журналісти одного з телеканалів вирішили допомогти сім`ї Косенків і відшукали солдата Володимира, аби передати відеовітання від дворічного Максима.

Інструктор іпотерапії, виконуючи завдання поблизу кордону з РФ, покинув свій пост лише на декілька хвилин. Серйозний, у повній амуніції, з автоматом в руках солдат Володимир Маруняк спочатку стримано,

Інструктор з катання верхи Володимир МАРУНЯК нині солдат українського війська

але здивовано переглядаючи Максимові творіння, перетворюється на вчителя Володю й починає усміхатися.

— Це Ромашка, кінь на якому ми займались з Максимом, — згадує військовий. — Дуже приємно, я навіть не сподівався на такий чудовий сюрприз.

В армії Володимир вже два місяці й теж скучив за вихованцем. Дякує за турботу та просить не хвилюватись. Каже, що поки його загонові всього вистачає. Після повернення обіцяє відновити заняття і пророкує гарний результат.

Підготувала Ірина ПРИЛІПКО,
«Народна армія»

●ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 5-7 серпня:
Мінлива хмарність. Переважно без опадів, лише 5 серпня на заході, сході та півдні, 6 серпня на півдні та в Криму місцями короткочасний дощ, грозовий стан. Вітер східної чверті, 3–8м/с, при грозі пориви 15–20м/с. Температура повітря вночі +15...+20°C, на півдні до +23°C; вдень +30...+35°C, місцями до +38°C.

По Києву та області на 5-7 серпня:
Малохмарно. Переважно без опадів. Вітер східної чверті, 5–10м/с. Температура повітря у Києві вночі +17...+19°C, вдень +32...+34°C; по області вночі +15...+20°C, вдень +30...+35°C.

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10738
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 36607**

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12

Черговий по номеру — Роман БАКУМЕНКО
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Юлія ГОРБАНЬ, Катерина КУЩІЄНКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.